

[Undervisningsministeren]

Baunsgaard, hr. Arentoft og hr. Bilgrav-Nielsen, som siger: selvfølgelig skal der spares på denne Danmarks næstdyreste uddannelse. Jeg ser, der kun er to hvide kitler tilbage. Det er vel, fordi almindelig arbejdstid er ved at være slut. Jeg kan oplyse, at hver af disse hvide kitler har kostet dette samfund 1 mill. kr. Det er det samme som 20 uddannelsespladser inden for erhvervsuddannelserne, og derfor er det, når der er så stor arbejdsløshed blandt tandlæger på vej, som der er, ganske rimeligt at foretage en ganske betydelig begrænsning af kapaciteten.

Det er der enighed om, og jeg er sikker på, at vi også bliver enige om, hvordan vi vil fordele den. Vi får som bekendt nu et oplæg fra et udvalg med ministeriets tidligere budgetchef, Hammer-Jespersen, som formand. Han er nu direktør for rigshospitalet. Jeg ved, han nyder tillid i såvel Århus som København. Udvalget bliver i øvrigt paritetisk sammensat, så ingen skal føle sig dårligt stillet, og jeg er sikker på, at dette udvalg med dets kompetente ledelse vil skaffe os nogle brugbare alternativer, som det flertal, der stemmer i dag for ændringen, kan blive enig om at sætte i værk.

Så nævnte hr. Bernhard Baunsgaard, og det gentog hr. Arentoft, at det var jo paradoksalt at nedlægge en skole, når man lige havde moderniseret for 40 mill. kr. Ja, jeg har jo levet et paradoksernes liv. Jeg har nemlig brugt utroligt med energi på at bekæmpe Panuminstituttet i København, dets opbygning, og jeg har allerede for syv år siden sagt: har vi brug for denne splinternye tandlægehøjskole midt i København? Bliver der ikke overproduktion af tandlæger? Og jeg har fremsat forslag til folketingsbeslutning her i salen, og vi har stillet ændringsforslag vinter efter vinter.

Så sker der det for mig, at jeg bliver minister præcis i det øjeblik, hvor det hele er bygget færdigt. Og dér står jeg så med en kæmpemæssig investering, som siger sparto til alt, hvad man har i Århus. Lad os sige, at vi i stedet for nedlagde tandlægehøjskolen i København, så ville der rigtig lyde et ramaskrig over den Ebberød Bank-politik, der føres. Jeg har taget min gamle bog »Institutionernes Tyranni« med til debatten i dag. Jeg sidder og trøster mig ved skriftsteder gang på gang under denne finanslovdebat.

Angående referatet fra B.T. vil jeg blot gøre opmærksom på, at da jeg blev ringet op af journalisten og spurgt om, hvad jeg sagde til, at hr. Bilgrav-Nielsen havde sagt et eller andet, så sagde jeg blot: han var med ved bordet, det var jeg ikke. Jeg går ud fra, vi hurtigt kan blive enige om, hvad det var, man blev enig om, og det kunne vi også på 5 minutter i ministerværelset i går eftermiddags. Det, vi blev enige om, er det, jeg her har redegjort for. Der er ingen problemer.

Så vil jeg gerne vende mig til det andet store problem, nemlig Ranum statsseminarium. Jeg er glad for, at der er et meget, meget stort flertal, som står ved seminarieforliget fra sidste år og de heri indeholdte antagelser om, hvilke linjeholdsstørrelser man bør have. Vi sagde nemlig 10. På Ranum har man 3,7 elever pr. linjehold. Der var enighed om, hvor få elever der kan være, og med hensyn til disse kriterier er Ranum desværre faldet helt igennem. Jeg er glad for, at der er et stort flertal, som siger, at når det nu ikke kan lykkes at skaffe elever nok til, at vi kan opretholde et seminarium i Ranum, så må der skaffes erstatning.

Det sidste er jeg næsten allergladest for, og jeg takker både hr. Bilgrav-Nielsen og fru Dorte Bennedsen og de andre, der har udtalt sig, for, at man så tydeligt har sagt: selvfølgelig skal der en erstatningsuddannelse ud til dette landområde og denne kommune, som jo har mindre af den slags end, tror jeg, nogen anden kommune i landet.

Jeg er så fortrøstningsfuld med hensyn til, at vi efter jul kan finde en løsning på ikke mindst erstatningsproblemet, som bliver det svære, at jeg er villig til at lytte til de råd, der er kommet fra hr. Bilgrav-Nielsen, og det blev taget op også af fru Dorte Bennedsen, der havde ordet uden for ordførernes kreds.

Jeg vil gerne lytte til det råd, de gav mig: at jeg burde vente med dette og trække ændringsforslaget tilbage og så tage sagen op lige efter jul, sådan at alt kan foregå med maner.

Jeg vil blot præcisere, at det var i seminarieforliget forudset, at man skulle nedlægge yderligere seminarier, hvis de kriterier, der var opstillet, ikke kunne opretholdes ved tekstanmærkning, men jeg indrømmer, at der nu i forbindelse med at give Ranum erstatning er kommet andre problemer ind i billedet, som gør, at det nok er pænast at ordne